

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 4. februar 2011
Sagsnr.: 8492
Dok.nr.: 194802

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 10. januar 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 134 (Alm. del) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål 134:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke muligheder danske myndigheder har for at forhindre, at danske forbruger udsættes for forgiftning med dioxin på grund af svigt med kontrollen af foder i andre EU-lande.”

Svar:

Jeg har oversendt spørgsmålet til Plantedirektoratet, der har oplyst følgende, som jeg henholder mig til:

”Grundprincippet for omsætning af foder og fødevarer i Det Indre Marked, er at produkter, som overholder EU-lovgivningen, er frit omsættelige i hele EU. Det er oprindelsesvirksomhedens ansvar, at produkterne lever op til EU-reglerne, og de kompetente myndigheder i oprindelseslandet har ansvaret for at kontrollere, at virksomhederne lever op til deres ansvar.

Ved samhandel mellem EU-landene har bestemmelseslandets myndigheder mulighed for at foretage en ikke diskriminerende stikprøvekontrol.

Ved mistanke er der altid mulighed for at kontrollere et specifikt parti. Hvis det ved kontrollen konstateres, at produkterne er farlige – dvs. sundhedsskadelige eller uegnede til foder eller fødevarer – må partiet ikke omsættes, jf. art. 14 i Fødevarerforordningen¹. Fundet meddeles EU-kommissionen og derigennem også oprindelseslandet og de øvrige

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed. Denne forordning omfatter også foder til fødevarerproducerende dyr.

medlemslande. Oprindelseslandet skal i henhold til EU-reglerne følge op på denne orientering, herunder undersøge om produkter med samme problem er distribueret til andre lande og orientere disse om ethvert parti.

Ved større foderkriser i et samhandelsland som følge af forurening kan EU-kommissionen vælge at supplere oprindelseslandets tiltag med beslutninger om begrænsning af omsætning o.lign. EU-kommissionen kan således beslutte, at produkter fra et bestemt område eller fra et medlemsland ikke må udføres. Medlemslandene kan ikke ensidigt indføre nationale importforbud, men kan skærpe kontrollen indtil en eventuel Kommissionsbeslutning foreligger.”

Henrik Høegh

/Kim Holm Boesen